

Hangok és rezgések, mint az egyetemes harmónia és az egészség forrása

A PETER HESS-FÉLE TIBETI HANGMASSÁZS

TUBOLY BEATRIX
KINEZIOLÓGUS,
KINEZIOLÓGIA OKATÓ,
BACH-VIRÁG TERAPEUTA,
HANGMASSZÓR

A hangtálak eredetét a misztika és legendák lengik körül. Mivel a keleti tanítás jellemzője az, hogy a tudást nem könyvek, leírt információk formájában adják át, hanem annak terjesztése a mester és tanítvány kapcsolatban történik, ezért nagy valószínűséggel ennek köszönhető, hogy nem található semmilyen írásos feljegyzés a hangtálak eredeti célját illetően.

A HANGTÁLAK EREDETE

Az elképzelések szerint kétféle céllal készülhettek. Az egyik megközelítés szerint hétköznapi használati tárgyak, amelyeket ételkészítésre és tárolásra használtak. A másik szerint szakrális célokra készültek, vallási rituálék, mágikus szertartások és a gyógyítás fontos eszközei voltak. Mivel a buddhizmusban nincsenek dogmák, kötelező érvényű hittételek, ezért a buddhista szerzetesek életében nem választódott szét olyan élesen a vallási és az úgynevezett világi tevékenység, mint más vallási kultúrákban. Így nem elképzelhetetlen az sem, hogy a tálak egyszerre több funkciót is betöltöttek. Az a tény, hogy a hangtálak gondos munkával, 7-12 fémből készülnek, amelyek között megtalálható az ezüst és az arany is, szintén azt valószínűsíti, hogy nem csak egyszerű, hétköznapiakra készülhettek.

HOL ÉS HOGYAN KÉSZÜLNEK?

Készítésük és használatuk a korai időkben az ázsiai kontinenshez köthető. Ebben a térségben a fémből készült hangadó eszközök

és hangszerek használata már az időszámításunk előtti harmadik évezredben fejlett volt. A tibeti hangtál elnevezés ma már csak részben fedti valószínűsítően az eredetet, ugyanis azokat a Tibetből Indiába és Nepálba menekült emberek készítik, akik lakóhelyük elhagyására kényszerülve magukkal vitték a tudást. Azonban, mivel a valós eredet Tibetbe vezethető vissza, ezért készítőik továbbra is tibeti hangtálaknak nevezik őket, még ha más országban készültek is.

Minden egyes hangtál kézi munka eredménye, és a hangtálkészítő műhelyekben szinte ma is olyan eszközökkel, szerszámokkal és technológiával készülnek, mint az ókorban. S habár a technológia alig változott az idők folyamán, a készítést megelőző rituáléknak (böjtölés a tálkészítés előtt, csak meghatározott napokon készítettek tálakat, a legenda szerint minden egyes kalapácsütéshez egy imádságot fűztek) már régen nyomuk veszett, és a hangtál készítés ma már közönséges manufaktúrális munkává szürkült. A készítés a tál méretétől függően 5-6 ember

együtt, pontosan összehangolt munkáját igényli. Egy nagyobb méretű tál 4-5 napon keresztül készül. A turizmust is kiszolgáló hangtál gyártásnak köszönhetően számtalan féle tál kapható, ezek közül azonban kevés az, ami terápiás munkára használható. A Peter

Hess-féle tibeti hangmasszázsához használt tálakat a módszer kidolgozója készítteti, magas minőségi követelmények jellemzik őket, amelyeket az eredetiséget igazoló Acama-peccsét (régebbi tálak), illetve a Peter Hess-peccsét tanúsít. A terápiára is alkalmas hangtál

